

B-124

—
#22

Maig 2023

—
Suplement de
l'ensenyament de
Castellar del Vallès i
Sant Llorenç Savall

© Una imatge que reflecteix la coeducació als centres educatius. || QUIM PASCUAL

△ ◐ △
femc_st_ll_r

B-124

#22

Maig 2023

**Suplement de
l'ensenyament de
Castellar del Vallès i
Sant Llorenç Savall**

Benvolguts lectors i lectores,

Un any més arriba l'edició de la revista B-124, i com sempre és un plaer poder mostrar-vos tot el treball que han fet els nois i noies dels centres educatius de Castellar del Vallès i de Sant Llorenç Savall.

Aquesta revista és un espai de comunicació molt important perquè els més joves del municipi puguin mostrar les seves vivències i els seus aprenentatges al conjunt de la comunitat. I us asseguro que tenen moltíssimes coses interessants per explicar-nos!

Aquest any, s'han tractat tota mena de temes: des del medi ambient i el desenvolupament sostenible, fins a la salut emocional, passant per l'art, la cultura, l'esport, el servei comunitari, la comunicació i la creació audiovisual... I la veritat és que tots els articles són enriquidors i constitueixen una bona mostra del talent i creativitat dels infants i joves del nostre municipi.

Des de la Regidoria d'Educació només podem donar l'enhorabona als nois i noies que han participat en aquesta aventura periodística i felicitar també els equips docents per la seva implicació. Llarga vida a la B-124!

Joan Creus
Regidor d'Educació

servei
educatiu®
del vallès
occidental VIII

La revista B-124 és un espai de comunicació impulsat pel Servei Educatiu Vallès Occidental VIII que vol donar veu als infants i adolescents del municipi. L'objectiu és que comparteixin les seves experiències d'aprenentatge i la seva visió del món perquè puguin interessar no només a les famílies dels centres sinó a tota la comunitat.

La idea és que s'aprèn fent, i a través d'aquest suplement els infants i adolescents poden aprendre fent de periodistes, d'entrevistadors, per compartir les seves experiències d'aprenentatge i la seva percepció del món amb l'objectiu que els lectors, els adults, prenguem consciència d'aquesta visió que tant ens pot enriquir.

**Centre de Recursos Pedagògics
del Vallès Occidental VIII**

Un matí de Projecte Natura al bosc

El Projecte Natura és una metodologia que permet connectar amb l'entorn natural tot treballant contingut curricular

En el Projecte Natura d'El Casal participa tota l'escola. Des d'infantil 3 fins a 4t de primària sortim al bosc; al cicle superior treballem a l'hort, fem observacions a la bassa i experimentem, i, a l'ESO, investiguem al laboratori.

"Ens preparem per sortir al bosc!", diu la mestra.

Quan sortim al bosc ens preparem amb la roba adequada en funció de la meteorologia. Les mestres ens compten i recordem les normes de seguretat: "Ens hem de veure en tot moment", "No hem de ficar els dits a cap forat", "No ens fiquem res del bosc a la boca", "Els pals i les pedres no els hem d'aixecar més amunt de la cintura"...

Quan anem pel bosc és important respectar l'entorn, per això no hi arrenquem flors, ni fulles, ni branques i només utilitzem el que ens trobem a terra. Si hem d'agafar mostres, demanem "permís" a la natura.

Els alumnes més petits estem acostumats a caminar per zones regulars i ens costa més desplaçar-nos pel bosc perquè hi ha pedres, arrels, pujades i baixades. El bosc ens permet treballar la psicomotricitat de forma més natural.

Un cop arribem a lloc, tenim temps per fer la descoberta de l'entorn i joc desestructurat, creatiu i lliure. No portem joguines, sinó que el bosc ens proporciona les peces soltes que es poden convertir en el que la nostra imaginació pugui crear.

Sempre fem activitats que tenen a veure amb el que fem a la classe: propostes de números, lletres, art...

Els dies de pluja, vent fort o molt fred, el projecte no s'atura, sinó que les mestres preparen activitats de lliure circulació a l'Aula Natura, fem exposicions i observacions de restes d'animals i plantes amb les lupes binoculars i el microscopi digital.

"Per què us agrada el Projecte Natura?"

"Ens agrada jugar al bosc", "I escoltar els ocells", "Veure com canvien de colors les fulles als arbres", "Notar com bufa el vent", "Trobar petjades", "Conèixer les caques", "Veure bestioletes".

Per tot això, és important que els infants puguin gaudir de la natura, passar-hi temps, estimar-se-la, perquè en un futur la sentin seva.

© Descubrim rastres a la natura.

© Treballem la psicomotricitat.

© Desenvolupem el llenguatge.

© Estimulem la motricitat fina.

© Fem grafisme.

© Desenvolupem l'expressió artística.

© Practiquem el comptatge d'elements naturals.

© Calculem l'estimació matemàtica.

My Actions, Our Future

Projecte internacional del Col·legi El Casal per a la millora de la sostenibilitat

Hola a tothom!
Us presentem el nou projecte d'Erasmus+ del Col·legi El Casal per als cursos 22-23 i 23-24. Comencem un projecte amb dues escoles més, de Portugal, Agrupamento de Escolas de Canelas a Vila Nova de Gaia, i d'Estònia, Viimsi Kool a Haabneeme. El projecte My Actions, Our Future té com a objectiu fer més sostenibles les escoles i les comunitats dels tres països participants. Des del mes de setembre estem treballant conjuntament i farem mobilitats d'alumnes als països participants respectius els mesos d'abril del 2023 (a Castellar), setembre del 2023 (a Estònia) i abril del 2024 (a Portugal). Cada país s'encarrega de treballar al voltant de quatre continguts claus, identificats amb quatre colors: Water (blau), Waste (taronja), Energy (vermell) i Biodiversity (verd). Aquesta és la nostra aportació al projecte:

PLAQUES FOTOVOLTAIQUES

Marc Gallardo, Edgar Jurado, Laura Lasalvia, Daniel Muñoz i Oriol Truque

El dia 6 d'octubre de l'any 2022 va finalitzar la instal·lació en el Col·legi El Casal de les plaques fotovoltaïques amb què volem reduir el consum d'energia de la xarxa elèctrica i generar energia neta per a l'escola, i el dia 10 del mateix mes l'alcalde de Castellar va venir a inaugurar-les.

La instal·lació compta amb 37 mòduls que ocupen 545 m² de superfície, i que generen una potència fotovoltaïca d'uns 16,835 kWp. Les plaques fotovoltaïques funcionen gràcies al fet que tenen cèl·lules que capten la llum de sol a través de l'efecte fotovoltaïc, que és la generació d'un corrent elèctric produït pel contacte de dues peces que exposades a la radiació electromagnètica, en aquest cas, la llum. Les plaques generen energia neta sense parar que passa per un inversor trifàsic i donen energia a tot l'edifici.

D'aquesta manera, es genera un benefici ecològic i econòmic per al centre i per a tota la comunitat. Esperem que en un futur no gaire llunyà les plaques fotovoltaïques estiguin instal·lades a la gran majoria dels edificis, millorant així el medi ambient.

REDUCCIÓ DE PLÀSTICS

Ariadna Cometti, Maria Garcia, Sandra Marín, Xènia Sousa i Martina Vaquer

El plàstic és un dels materials més utilitzats en el nostre dia a dia. Encara que sigui un material fàcil de fabricar i d'adquirir en gran varietat d'objectes, no és gens bo per al planeta. Durant anys, l'abocament de plàstics ha anat contaminant els rius i els oceans, cosa que ha acabat afectant la nostra alimentació i la nostra salut.

Per això, a l'escola hem decidit que volem contribuir a reduir els plàstics d'un sol ús i el paper d'alumini. Ja fa uns quants anys

que van començar a recomanar portar Boc'n'Roll i carmanyoles. Tot i que al principi semblava impossible, vam començar a canviar els nostres hàbits ràpidament. A més, l'ajuntament va col·laborar regalant-nos un Boc'n'Roll per a cada alumne de l'escola. Més tard, també vam començar a recomanar-nos no portar cap mena d'envasos a l'hora d'esmorzar, per exemple els tetrabrics dels sucus o les ampolles d'aigua, i a portar cantimplores reutilitzables. Durant la pandèmia, quan ja vam poder anar a l'escola, vam començar a esmorzar a l'aula, un fet que també va ajudar a reduir el consum de plàstics als espais exteriors de la nostra escola, com el pati. Actualment valorem molt que a les aules ja no hi ha cap tipus de papereres per reciclar el plàstic, ja que ningú del personal de l'escola, tampoc alumnes, l'utilitzem. Volem destacar que l'escola ha sigut un pilar important en aquest canvi, ja que ens ha animat a portar elements reutilitzables i ens han ensenyat com respectar el medi ambient, un aprenentatge que no només serveix quan ets petit, sinó també quan ets més gran.

RECICLATGE D'OLI

Oriol Beltrán, Natàlia Case, Mertxe Pérez i Ferran Zamora

Aquest febrer del 2023, l'Escola El Casal, va fer un acord amb l'Empresa Deter-Oil de Sabadell, per emprendre un projecte anomenat Vidia Associació, que consisteix en la col·locació d'un bidó a l'entrada de l'escola perquè les famílies hi posin l'oli de cuina utilitzat, i així reciclar-lo per aconseguir biodièsel, que és un combustible que contamina menys que els combustibles fòssils.

Creiem que és important que com a societat ens proposem canviar els hàbits i les accions que afecten el nostre planeta. Hem vist que molta gent en comptes de reciclar l'oli de cuina el llença per la pica. Això no només fa malbé els circuits d'aigua, ja que obstrueix les canonades i provoca pudor, sinó que també implica una despesa molt més gran a l'hora de tractar l'aigua a les depuradores. A més, és molt perjudicial i contaminant en contacte amb el medi fluvial i marí. Un sol litre d'oli domèstic pot contaminar mil litres d'aigua i provocar alteracions importants als ecosistemes naturals.

Al Casal, a més del contenidor a l'entrada de l'escola per facilitar a les famílies la seva col·laboració amb el projecte de reciclatge d'oli, les treballadores de la cuina recol·lecten l'oli usat i el dipositen en dos bidons de 50 litres cada un. Aquests acostumen a omplir-se aproximadament cada setmana i mitja, i també es porta a reciclar.

A part de ser un projecte mediambiental, Vidia també és un projecte social que ajuda col·lectius desfavorits, com les persones amb síndrome de Down, a trobar feina. Aquest és el cas de l'Arnau, que va a venir a explicar-nos la importància d'aquest projecte i el procés per obtenir biodièsel.

RECOOPEREM

Oriol Reina, Pau Toledano, Ramon Amat, Pol Gómez, Nacho Sanchez

Finalment us explicarem algunes coses sobre el Recooperem, que és un projecte que opera al Vallès Occidental per reduir el malbaratament

d'aliments als menjadors escolars i per ajudar persones amb necessitats econòmiques. Des de la nostra escola, el Casal, fa 4 anys que hi estem involucrats de bracet de Càrites.

El projecte Recooperem consisteix a reaprofitar el dinar del preparat que no ha estat consumit, de manera que pugui lliurar-se a les persones necessitades a través de Càrites. Recooperem demana el menjar que encara no ha sortit de la cuina, que s'ha de congelar perquè no es faci malbé. El Casal prepara fins a 9 carmanyoles per setmana,

que ajuden entre 200 i 300 famílies l'any. Com heu vist, **My Actions, Our Future** és un programa per ajudar a desenvolupar els projectes mediambientals del centre amb una visió internacional. Si bé està més adreçat als alumnes d'ESO que viatjaran a les mobilitats, també es fan activitats a la resta de cursos. D'aquesta manera sensibilitzem tot el nostre alumnat i treballem els ODS. Els alumnes d'Erasmus+ presentaran el seu producte final als altres països i també a la nostra comunitat educativa per ajudar a transformar les nostres escoles en la defensa del planeta.

El benestar emocional

Projecte compartit de l'escola

La setmana del 20 al 24 de març, tots els nens i nenes de l'escola s'han abocat a treballar el **benestar emocional** en el marc del projecte compartit que portem a terme cada any. Cada cicle de l'escola s'ha centrat en un aspecte diferent de les emocions per arribar a assolir el benestar d'un mateix i dels altres, treballant de forma transversal en tallers multidisciplinaris. Finalment, tota l'escola, ens vam reunir per posar en comú les activitats, reflexions i conclusions que havíem arribat.

Els nens i nenes de cicle inicial vam centrar-nos en l'empatia. Per fer-ho vam realitzar diferents tallers i activitats com: lectura i anàlisi de contes, fent reflexions i extraient conclusions al final, teatralització de diferents situacions (Role playing) per entendre com se senten les altres persones i què fariem per ajudar-les, jocs de confiança on ens deixàvem guiar pels altres i aquests es posaven a la nostra pell per aconseguir un objectiu, xarxa d'empatia, vam realitzar enquestes a altres alumnes de l'escola per conèixer i entendre què els fa sentir bé i què els fa sentir malament i el que més ens va agradar va ser ajudar-nos per aconseguir l'objectiu del joc del penya-segat. Al final de cada sessió fèiem una manualitat per expressar com ens havíem sentit durant aquesta.

Els alumnes d'educació infantil van treballar les pròpies emocions. Van aprendre com identificar-les i com gestionar-les. En diferents activitats i tallers es van centrar en què vol dir estar bé i estar malament, en l'alegria i l'enuig i en la por.

Els nens i nenes de cicle mitjà van centrar el seu treball en els hàbits saludables i com afecten aquests en el benestar emocional. Algunes de les activitats que van fer van ser un bany de bosc, un berenar saludable i analitzar els hàbits a l'hora de dormir.

Els nois i noies de cicle superior van centrar les seves activitats en l'autoestima i l'assetjament. Ho van fer mitjançant l'anàlisi de situacions representades i d'alguns curtmetratges i reflexionant al voltant de les emocions que s'hi veien. També van treballar les emocions que ens evoquen i representen algunes obres d'art.

Tots els alumnes de l'escola vam poder gaudir d'unes sessions de ioga, ens van ensenyar diferents postures i tècniques per relaxar-nos i trobar l'equilibri entre el cos i la ment.

Finalment, divendres, vam fer una posada en comú, tota l'escola, per compartir amb els altres totes les activitats que havíem realitzat al llarg de la setmana i explicar les reflexions i conclusions a què havíem arribat.

La conclusió del resultat de les enquestes fetes als alumnes de l'escola és: La família ens fa sentir molt i molt bé!

© Taller de les emocions a educació infantil.

© Analitzant les enquestes a cicle inicial.

© Bany de bosc a cicle mitjà.

© 'Role playing' a cicle superior.

Hi ha art als carrers de Castellar?

Hem investigat l'art que podem trobar als carrers de Castellar i hi hem descobert escultures, grafits, murals i edificis

L'alumnat de tercer i quart vam fer una visita a l'exposició *Déus, mags i savis. Les col·leccions privades dels artistes* del CaixaForum de Barcelona. Vam descobrir que de vegades els artistes s'inspiren en les seves col·leccions d'objectes per fer les seves obres. Per exemple vam veure un quadre de Miquel Barceló que s'havia inspirat en objectes que ell té a casa com cranis de persones i cabres i una banya de narval.

Nosaltres també hem creat pintures i escultures inspirant-nos en col·leccions d'objectes que ens vam inventar o que vam portar de casa.

Sortint del museu vam descobrir que no només hi ha art als museus sinó que als carrers de Barcelona també n'hi ha, com per exemple l'escultura enorme de Joan Miró que van veure en una plaça.

Quan vam tornar a l'escola ens vam preguntar si als carrers de Castellar també hi ha art i vam començar una petita investigació. Cadascú va fer una recerca d'art pels carrers de la nostra vila. Ens en vam documentar consultant la pàgina web de l'ajuntament, algunes notícies de *L'Actual* i les pàgines web dels artistes. Vam compartir les nostres descobertes a classe i ens vam adonar que havíem trobat als carrers i a les places escultures, pintures, murals, grafits i edificis.

Vam decidir dedicar un matí a visitar algunes de les obres d'art que hi ha a Castellar. Ens vam organitzar en petits grups i cadascun va marcar en un mapa i després ens va guiar per anar a visitar algunes de les creacions artístiques que havíem investigat.

Les nostres investigacions ens han portat a fer aquests descobriments sobre algunes obres d'art dels carrers de Castellar:

- **El forjador (1977):** És una escultura situada a la plaça del Forjador d'un senyor que està forjant una peça de ferro. Aquesta obra la va fer l'alumnat de l'escola de formació professional del metall. L'escul-

tura està feta amb engranatges, volanderes, claus i plaques de ferro.

- **La pau de l'olivera:** L'escultura es troba a l'Espai Tolrà i està feta de fusta a partir d'un tronc d'olivera. En l'obra es pot veure una olivera i en una branca hi ha un colom. L'autor, Josep Linares, es va inspirar en un poema que es diu com l'obra i que va escriure un poeta castella- renc, Salvador Regué i Camats. Ens ha transmès pau i el rebuig a les guerres.

- **Grafit del camp de futbol:** Hi ha una sèrie de grafitos fets per diferents artistes. Un dels que més cridava l'atenció és el de l'artista Wrens, on hi ha un nen a qui li estan tallant els cabells. Hem après que per donar volum al grafit fan servir capes, ombres i il·luminació. Els grafitos que més ens van agradar són el d'una dona vista en tres perspectives, el d'un pop extraterrestre o el de l'Arale.

- **La balena (1995):** Aquesta escultura és una creació de Josep Codern i està situada a la plaça Catalunya. Té quatre figures que representen tres vaixells que estan caçant una balena. Ens han explicat que fa uns anys l'obra era dins d'un llac. Actualment hi ha jocs d'aigua i és un lloc on havíem anat moltes vegades. El missatge de l'escultura és que hem de preservar i protegir la natura.

- **La dona acollidora (1999):** És una escultura de bronze feta per Mar Hernández. L'obra és una senyora nua que està amb els braços oberts donant la benvinguda a les persones que entren al poble. Es va construir a la rotonda de l'entrada de Castellar del Vallès venint de la carretera de Sentmenat.

- **Mural feminista (2021):** Aquest mural el van fer set artistes castellarenques (Laia Capdevila, Beatriz Hernández, Clara Sorolla, Gisela i Cristina Castañe, Maria Bedson, Sara Bosch, Marta Kópez i Viena Boedo) amb l'ajuda d'infants i adults del col·lectiu feminista Les Carnera. Al mural surten dones i flors de diferents tipus. El van fer per reivindicar les dones i el feminisme. Aquesta obra està inspirada en la natura i les dones, i per fer-la van partir d'una cançó de Clara Sorolla. El mural ens diu que el físic no és important, sinó la personalitat.

- **Monument a la recuperació de la memòria històrica (2007), Boles de la carretera de Sentmenat (2009) i Nius:** Al Mirador ens vam trobar aquestes tres obres. El monument i les boles les va fer l'escultor Jordi Martin Clerch. El monument de memòria històrica és una mà feta amb bronze que es va fer per recordar la gent que havia patit la guerra. Les boles les va

pintar l'artista per donar més vida i color al poble. *Nius* és una instal·lació del Centre d'Arts Santa Mònica que ens recorda a un niu, i és un lloc per seure i relaxar-se.

- **L'Estevet (2020):** A la plaça Calissó trobem aquesta escultura feta per Mar Hernández que vol ser un reconeixement a la infància. A l'escultura surt un nen nu amb una pilota a la mà. L'any 1969 es va inaugurar una escultura que la gent de Castellar va començar a anomenar l'Estevet i que va desaparèixer en unes obres als anys 90. Inspirant-se en aquesta obra, Mar Hernández ha creat la seva versió de l'Estevet feta amb bronze. El model que ha fet servir l'autora per fer l'obra és un exalumne de la nostra escola.

Hem tingut la sort de poder entrevistar **Mar Hernández** a la nostra escola. Les seves paraules ens han aportat aquestes reflexions sobre l'art:

“Fer obres d'art és una necessitat per poder expressar el que tens a dins.”

“Per als artistes dibuixar o modelar és la manera de guardar les idees que van tenint abans d'arribar a l'obra definitiva.”

“Quan col·loques una escultura en un lloc públic deixa de ser de l'artista i passa a ser de tota la gent que la mira.”

“Fer una escultura és un procés llarg: pensar, documentar-se, dibuixar, modelar, fer motlles...”

“Has de prendre el teu temps per arribar a l'obra d'art i pel camí les errades t'ajuden a avançar. Necessites molta dedicació i esforç.”

Mar Hernández Plana

Amb aquesta investigació se'ns han obert els ulls a l'art que hi ha al carrer i seguim descobrint altres creacions artístiques que hi ha a Castellar i altres llocs que visitem. Us convidem que passegeu amb els ulls ben oberts per poder gaudir de tot l'art que ens envolta.

Aprenem fent tallers!

A l'Escola Bonavista fem tallers d'aprenentatge de matemàtiques, català i música en què ens divertim molt!

Aquest curs hem començat a fer dues tardes de tallers en què treballem sabers de les àrees de matemàtiques, llengua catalana i música d'una forma més lúdica, manipulativa i enriquidora. Aquests tallers asseguren una participació activa de l'alumnat i fomenten el treball en equips heterogenis, de diferents edats, i d'aquesta manera comparteixen experiències i coneixements entre ells. Amb els tallers es pretén reforçar el que es treballa a les diferents àrees però sempre des d'una perspectiva en què els infants gaudeixin, aprenguin i siguin conscients del treball que estan fent. Amb aquestes imatges es pot veure com els nens i nenes fan els tallers fent ús dels materials escollits per a cada un.

© Matemàtiques en acció.

© Juguem parlant en català.

© Escrivim a la llibreta de l'escriptor.

© Amb la música també es juga.

© Construïm amb Lego.

© Amb la música també es juga.

© Matemàtiques en acció.

© Matemàtiques en acció.

Cantània

Benvinguts a *Les portes del món*.

La il·lusió i les ganes de participar dins d'un projecte global amb altres escoles ha tornat a les aules del Josep Gras. Després d'un període de descans, els i les alumnes del centre han començat a preparar un repertori de 15 cançons que componen *Les portes del món*, que és el nom d'aquesta obra creada per Raquel García-Tomàs i lletra de Bernat Castany Prado.

El projecte ha començat amb la formació del mestre de música. El professor ha hagut d'assistir a tres formacions al primer i al segon trimestre, en què ha hagut d'estudiar les partitures i les coreografies. Cal destacar les xerrades formatives que ha rebut per part de l'ONCE i les estratègies i metodologies mostrades a l'hora de treballar amb persones amb discapacitats visuals.

Al llarg de les quinze cançons que formen aquesta meravellosa obra, l'alumnat coneixerà la Sara, una noia cega, que juntament amb el seu pare, el Daniel, faran un viatge visitant els veïns del seu bloc i descobrint moltes i diverses cultures. D'aquesta manera es compleix, amb molta imaginació i col·laboració, el somni de la nena, que és fer la volta al món, com el seu heroi, Phileas Fogg, el protagonista de *La volta al món en 80 dies*, de Jules Verne.

Durant els mesos que l'escola ha pogut portar a terme aquest projecte, les diferents classes s'han repartit diverses tasques per poder crear el material que cal portar el dia de l'actuació. Els globus que apareixen en diverses cançons han estat fonamentals per treballar les matemàtiques i la geometria. D'altra banda, s'han utilitzat materials naturals que trobem al pati de l'escola per preparar els coets que ens ajuden a arribar a la lluna en una de les diverses peces. L'aprenentatge competencial, global i transversal serà l'eix i el pilar fonamental que assentarà les bases de la creativitat, l'expressivitat i l'amor per la música.

© Els i les alumnes de sisè preparats amb el material del concert.

© L'escola gaudint de l'assaig general.

El projecte Desplaçades a l'escola

L'alumnat de sisè estem treballant amb el projecte Desplaçades, una proposta de l'associació IURTA que ens serveix per parlar sobre els infants que han de deixar casa seva

“Aquest projecte ens sembla molt interessant perquè serveix per empatitzar amb els sentiments de les persones que han de marxar de la seva llar. Creiem que treballar aquest tema així, és molt més divertit i diferent. És molt important que les persones de l'associació IURTA facin aquest projecte per donar a conèixer les persones desplaçades.”

Arlet L., Gloria C., Àngela C. i Ariadna T.

“Ens agradaria que aquesta associació fos més coneguda, ens agrada perquè ajuda la gent que ho necessita. Ens agrada molt que a nens i nenes com nosaltres ens expliquin coses tan reals i tan dures.”

Martina G., Ivet N., Júlia L. i Aitana A.

“Nosaltres opinem que aquest tema ens ensenya a valorar els nostres privilegis, que uns altres no tenen. Creiem que està molt bé fer aquest tipus de projectes perquè reflexionem i també farà reflexionar la gent que vingui a veure l'obra de teatre.”

Mohamed C. i Yeray P., Nora B. i Lucia R.

“Aquest tema és molt important per a nosaltres perquè amb l'obra de teatre podem donar a conèixer una situació per la qual estan passant moltes persones.”

Sofia B., Paula V., Laia T. i Marc G.

“La nostra opinió és que està molt bé fer aquest tipus d'activitat per reflexionar sobre aquestes situacions. L'associació IURTA ha creat aquest conte per fer-nos saber que això passa i intentar evitar-ho.”

Paola O., Nil G. i Aina G.

“Ens agrada aquest projecte perquè és bonic expressar en teatre el que senten les persones quan han de marxar de casa seva i ajuda a conscienciar petits i grans sobre aquest tema. També ens està agradant molt treballar en grup fent l'obra de teatre. Aquesta obra ens agrada perquè està basada en la vida real i no en la ficció, i ens fa il·lusió presentar-la.”

Gala S., Carla L., Theo B. i Marc M.

Aquest curs, a la nostra classe de sisè, estem fent diferents propostes per a dur a terme el projecte que ha creat l'associació IURTA. Aquesta és una associació sense ànim de lucre (<https://associaciouiurta.com/>) que té com a objectiu donar a conèixer la vida de les persones que s'han hagut de traslladar de casa seva per diferents motius, i que també vol que la gent s'adoni de les situacions difícils per les quals estan passant moltes persones. Per fer-ho han escrit un conte que podreu comprar a la llibreria La Centraleta de Castellar del Vallès. El conte explica la història d'una nena, la Berta, i la seva família, que han de marxar del poble per manca de recursos naturals i que s'han de desplaçar a una ciutat que ells no coneixen. Per sort, allà la Berta coneix a l'Anna i es fan molt amigues... però un fet inesperat farà que això canviï. El conte

té il·lustracions molt boniques i diferents, que criden l'atenció a l'hora de llegir-lo. IURTA també ha creat una cantata amb unes cançons sobre la història, una història dura però que ens ajuda a reflexionar sobre molts temes importants. Amb aquests materials podem assabentar-nos que això passa a la vida real i que fa mal a les persones. Aquest és el primer any que es duu a terme aquest projecte en algunes escoles de Catalunya (9 escoles) i cada escola l'ha treballat de maneres diferents. A la nostra classe l'hem conegut i l'hem desenvolupat des de diferents àrees: educació en valors, llengua, educació artística... La primera activitat que vam fer per conèixer el projecte va ser dibuixar casa nostra i, després, sense que ens haguessin avisat, havíem de trencar el dibuix simulant que havíem perdut la casa i havíem de migrar. Tot i que després la vam poder reconstruir, aquesta activitat ens va

ajudar a reflexionar perquè ens va costar molt trencar el dibuix. Una altra activitat que també ens va agradar molt, perquè va ser molt interessant, va ser fer un podcast. Primer van venir a explicar-nos què eren (va venir El Bombeto, que fa tallers d'animació, cinema i podcast), després vam preparar els guions i, finalment, en vam fer la gravació, que hem penjat al blog de la nostra classe (<https://mestrepla6.blogspot.com/>). Per fer-los ens vam organitzar en grups i cada grup va parlar de diferents temes relacionats amb el projecte: les migracions forçades, la cura del medi ambient, les associacions sense ànim de lucre, el mateix projecte Desplaçades i els diferents tipus de migracions. Una de les activitats a les quals estem dedicant més esforços és preparar una obra de teatre musical basada en el conte i en les cançons, i que ha adaptat la nostra mestra. Aquesta obra la presentarem a final

de curs, el 19 de juny, a l'Auditori Miquel Pont. Assagem el text a la biblioteca; els balls i coreografies, al gimnàs, i les cançons, a l'aula de música. Finalment ens agradaria explicar que el divendres 31 de març, Maria Clapés i Àngels Masqué, de l'associació IURTA, van venir a l'escola a fer uns tallers a tots els cicles per a poder explicar el projecte. Ens va fer molta il·lusió poder-les conèixer en persona!

A continuació compartim algunes de les nostres opinions personals sobre aquest treball: “Creiem que tot això que estem treballant ens serveix per conscienciar la gent d'aquesta situació, perquè hi ha molta gent que no hi dona importància, i ho hauríem de fer. És un bon tema per parlar-ne i donar veu, per ajudar la gent que s'ha de desplaçar.” Georgina F., Alejandro V., Leo R. i Daniel A.

© Preparades per gravar un dels podcast.

© Assaig de l'escena u de l'obra 'Desplaçades'.

© La Maria i l'Àngels ens parlen del projecte i de l'associació IURTA.

Fer de l'esport un nexxe de connexió (per a tota la ciutadania)

El disseny, la planificació i l'execució d'una cursa que fomenta el treball en xarxa i internivell a favor de la inclusió i la solidaritat

La primera cursa solidària i inclusiva de l'IE Sant Esteve ha estat dissenyada i planificada en el marc d'un projecte internivell.

Aquesta ha sigut el producte final d'un projecte en empremadoria i solidaritat de l'alumnat de sisè i un projecte sobre salut, hàbits saludables i nutrició per l'alumnat de tercer d'ESO.

Els infants i joves s'han organitzat en grups internivells per liderar i detallar amb suport de les institucions i l'equip docent els diferents aspectes organitzatius de la cursa. Al llarg del procés els grups de treball han sobrevingut amb gran resolució els petits entrebancs d'una primera edició que ha tingut una gran acollida per la comunitat. Així doncs, el treball en xarxa ha estat vital per poder assolir amb grans resultats l'esdeveniment. El compromís social i el voluntariat són aspectes molt enriquidors per la nostra societat.

Aquesta proposta respon al foment d'un treball significatiu i vivencial. Cal inserir els aprenentatges en contextos reals, gràcies al projecte de la cursa, els infants i joves van ser els protagonistes i van dirigir un esdeveniment obert a tot al municipi.

Tant l'alumnat com els docents destaquen el gran valor de poder contribuir i tenir incidència real en el seu entorn proper. Els fons recaptats es van destinar a la Sala Puigverd, que desenvolupa un programa de neurorehabilitació infantil amb l'objectiu de fomentar la inclusió social. Un dels referents i treballador de la Sala Puigverd, paral·lelament promou l'erradicació de les diferents barreres socials que dificulten el desenvolupament de qualsevol persona amb diversitat funcional. Jordi Cassanyer va poder transmetre a la comunitat de l'IE Sant Esteve que la mirada l'havíem de posar a conscienciar i donar eines als comerços, institucions i les habitants del poble per crear normes, accions, actes basats en l'equitat, entenent la diversitat com a font de riquesa i oportunitat. El projecte que s'ha abordat des de diferents disciplines, i va poder dissenyar en el MakerLab del municipi els obsequis per als participants. La cursa es va materialitzar amb la participació de prop de 170 persones i més d'una cinquantena de voluntaris en 4 recorreguts de dife-

rents distàncies (50 m, 500 m, 2 km i 6 km). La jornada va aglutinar tant grans com petits en una jornada que abraçava la diversitat i volia oferir-se com a pont i fer visible la necessitat de sumar a l'entorn, fer de l'esport un nexxe d'unió i construcció social. L'ambient que es va respirar des de primeres hores va ser d'entusiasme i il·lusió. Els docents implicats van arribar els primers per tal de muntar els jocs al pati que s'havien demanat a la Diputació de Barcelona per dinamitzar les estones entre cursa i cursa. Els col·laboradors, la major part famílies del centre i alumnat de primària i secundària, van arribar puntuals a la convocatòria i van rebre les indicacions corresponents per part dels organitzadors.

"El compromís social i el voluntariat són aspectes molt enriquidors en l'aprenentatge i de grans beneficis per a la nostra societat."

Tothom a punt: els responsables de recorregut, els de dorsals, l'avitallament, els jocs de pati i l'ambulància. Un cop preparats, va començar la cursa amb una alta participació a totes les franges horàries. D'aquesta manera tothom qui ho va desitjar va poder córrer el recorregut triat 'a priori' o en el mateix moment amb total llibertat. Incidim en el fet que no hi havia categories.

Aquest aspecte va portar un debat entre alumnat, docents i persones especialitzades en diversitat funcional.

L'opció escollida pretenia ser al màxim d'equitativa possible, preservant així les capacitats i la decisió de cada participant.

El final de festa va ser amenitzat pel grup de tabals del centre, els Atabalats, que van fer ballar els capgrossos i els participants encara presents. La valoració final que fem com a comunitat educativa és molt positiva a tots els nivells. Tant el procés com el producte final van resultar molt satisfactoris per a totes les participants. Esperem repetir amb els aprenentatges que ens ha comportat un projecte que es porta a terme per primera vegada amb il·lusió i moltes ganes.

© Obsequi a la participació en la Cursa Solidària.

© Tret de sortida d'una de les curses, de 500 m.

Servei comunitari: PMMC

La Mariona i la Gemma de 4t d'ESO de l'IE Sant Esteve fan el servei comunitari en entitats locals tot participant de l'esdeveniment atlètic de la Marató de muntanya

El servei comunitari que vam fer va resultar ser d'allò més entretingut i engrescador. La nostra tasca es va centrar a col·laborar en l'organització i preparació de la Primera Marató de Muntanya de Catalunya, que va tenir lloc el 30 d'octubre del 2022. Es tracta de la 27a edició d'aquesta prestigiosa cursa de muntanya, que ja inclou molts seguidors i participants que repeteixen any rere any.

Al llarg dels dies previs i durant el dia de la cursa vam fer diverses tasques. Per exemple, vam haver de participar en les reunions prèvies a la marató, per tal de saber la informació necessària. Ens van explicar com aniria el tema dels controls, etc. A part, també, a les dues reunions que vam assistir, ens van fer una explicació de primers auxilis, per si de cas els necessitàvem dur a terme. Per sort, tot va anar bé, i no va ser necessari, però sempre hem d'estar preparats! Sense cap mena de dubte, el dia abans de la marató va ser frenètic, ja que s'havien de preparar moltes coses. Ja fos el tema del menjar dels controls, que vam organitzar en diferents caixes, tot posant el corresponent a cada lloc: que si 3 de xocolata, 2 bosses de laminadures, 5 kg de taronges, 4 kg de plàtans, etc. També, vam organitzar els materials necessaris per a cada control, que era el tema de pitralls o dorsals, walkie-talkie, sistema de RCP, bosses d'escombraries (per després desmarcar camí), etc. A més a més, vam preparar les bosses que donaven als voluntaris amb la samarreta d'aquest any, els entrepans que ens vam emportar per a l'endemà i una mica de menjar variat per picar. Aquestes últimes bosses eren per als voluntaris que estaven a un control, com ara nosaltres. Per últim, també hi havia les bosses dels corredors, que els i les atletes havien d'anar a buscar entre el dia abans, o el dia de la cursa abans de començar, ja que allà tenien el dorsal i la samarreta, entre altres coses.

Aquí no acaba tot, perquè com ja he dit, també vam estar en un control el mateix dia de la competició. De bon matí, vam anar cap al punt de trobada molt d'hora, ens hi vam instal·lar ràpidament pel fet que érem el primer control de la cursa llarga, la marató. En total, hi ha tres

"Realment, sense l'ajuda de molta gent voluntària, no seria possible."

"No ha sigut el primer any que participem en la col·laboració de la marató, ni tampoc serà l'últim!"

curses diferents (Sant Jaume, Trail 23kms i la marató), i una vegada van passar tots els corredors pel control, vam anar caminant fins al poble desfent el camí, tot traient les cintes que el marcaven fins a arribar a la plaça Major. Allà, encara vam tenir més feina, ja que havíem d'estar atents al que passava a plaça, el final del recorregut de les curses. En general, aquesta va ser tota la nostra feina. Vam estar distretes i bastant enfeinades.

El servei comunitari, en general, va anar molt bé. Tot i que van ser 2 dies complets, a part de les reunions anteriors, que a vegades es feien llargues i pesades. Però són necessàries per a una organització adequada. Aquells dos dies vam treballar molt. Ens vam haver de despertar molt d'hora i a més, començava a fer una mica de fred de bon matí, i no ajudava gaire. Però, malgrat tot l'esforç, si t'agrada el que estàs fent, ho fas a gust i amb motivació.

La nostra experiència és molt positiva. Personalment, ens vam sentir molt bé. Sempre és un plaer poder participar i col·laborar en causes així, sobretot quan és al teu poble, amb la gent de tota la vida i podent gaudir de la natura que ens envolta des que som petits... No ha sigut el primer any que participem en la col·laboració de la marató, ni tampoc serà l'últim!

Participant en un esdeveniment d'aquesta magnitud, aprenem molt més del que ens pensem. Ara ja som més conscients de tota la feina que hi ha darrere de la preparació d'una cursa de muntanya. Des de fora no es veu, però són molts dies de feina, i molta organització.

Realment, sense l'ajuda de molta gent voluntària, no seria possible.

© Desfent el camí fins l'arribada a la meta.

© La preparació del material és molt completa.

© Senyalant la ruta de la marató.

Tenim Molt a Dir (TMD)

L'eix transversal del curs 22-23 relacionat amb la comunicació s'ha tancat amb una fira en la qual ha participat tota la comunitat educativa

Per sorpresa, arriba a l'escola un personatge molt curiós que ens proposa un gran repte a través d'una carta amb un llenguatge ben estrany. Així comença una setmana en què tot l'alumnat de l'escola descobrirem, aprendrem i compartirem idees importants sobre la comunicació.

Cada comunitat d'aula ha proposat i decidit quin és el tema sobre el qual volen esdevenir experts o expertes en relació amb la temàtica, pensant si era interessant o rellevant per compartir-lo amb la resta de l'escola i també, si ens podria ajudar a establir les idees força que ens ajuden a conviure al Sol i la Lluna. Per exemple, la comunitat de petits hem fet un tastet de diferents tipus de llenguatges i hem après una cançó amb paraula signada, vinculada al nou projecte d'escola Una Paraula, Un Gest. La comunitat de mitjans ens hem fet experts en llengua de signes, comunicació a través d'anuncis i interpretar què ens expliquen els senyals del carrer. I la comunitat de grans hem après molt sobre el braille, publicitat social, llenguatge a les xarxes socials i les emoticones, el procés comunicatiu que evoluciona al llarg de la història i el llenguatge restauratiu a través de dinàmiques.

Els representants del Consell d'Alumnat han compartit les idees del que havia treballat cada grup per arribar a uns acords d'escola sobre la comunicació.

Com a producte final, cada comunitat d'aula ha pensat com preparar una bona exposició per compartir les seves descobertes i, per això, han preparat una fira oberta a totes les famílies i alumnat de l'escola.

• Ens podem comunicar de moltes formes, però n'hi ha dues principals, la verbal i la no verbal.

• També ens comuniquem sense paraules. El llenguatge de signes, dibuixos o símbols, fotografies, vídeos o cartells són opcions per comunicar-nos i relacionar-nos. El braille és un codi utilitzat perquè les persones amb ceguesa puguin llegir i escriure.

• Hi ha símbols acordats que tothom coneix i ens indiquen recomanacions o normes, com els senyals.

• Sovint les cançons contenen un missatge que no ens hem parat a pensar.

• No ens hem de creure tot el que veiem a les pantalles.

• La comunicació és essencial per conviure. Cal comunicar-se, i com més millor.

• Hem de vigilar perquè que la comunicació no verbal també afecta el missatge.

• Les formes de comunicar-nos han canviat, cada cop utilitzem més la tecnologia, però cal pensar si ajuden a relacionar-se i sentir-nos bé.

• Cal donar valor al nostre temps. Més temps de família i menys de pantalla.

• És important que a l'escola pensem a cercar alternatives per explicar el que aprenem, també en els projectes: escrit, parlat, visual, artístic, digital...

© El personatge curiós arriba a l'escola!

© Un gest, una paraula.

© Les famílies visiten la fira.

© Mostra de llengua de signes catalana (LSC).

© Experimentem amb el braille.

© Comunicació efectiva a l'escola.

© Consell d'Alumnat reunit per definir els acords d'escola.

© Cloenda amb tota la comunitat educativa reunida.

Estimem les ciències!

És molt important promoure l'interès per les ciències i reivindicar el paper de la dona en aquest camp

Mes de novembre. Arriba la Setmana de la Ciència, i amb el lema Estimem les Ciències comencen dues setmanes plenes de tallers i xerrades. L'objectiu, fomentar l'interès per l'estudi de les ciències i la tecnologia, i alhora impulsar les vocacions científiques. Van ser dues setmanes en què els i les alumnes vam assistir a xerrades sobre física de partícules, microscòpia electrònica, estrelles i elements químics i canvi climàtic. També vam fer tallers d'observació al microscopi, de reaccions químiques espectaculars i d'experiments de llum i so, entre d'altres, i a més a més, vam poder observar el cel i les estrelles al gimnàs de l'institut, a un planetari mòbil digital. Però el més engrescador va ser la participació d'alumnat de 4t d'ESO en el disseny, la planificació i l'organització de la gimcana Viu la Ciència adreçada als i les alumnes de 1r d'ESO. La gimcana consistia a recórrer els diferents laboratoris de l'institut i fer i superar diferents reptes científics. Mes de febrer. Arriba una altra data molt assenyalada per a la ciència, el Dia Internacional de la Dona i la Nena a la Ciència. Per celebrar aquest dia, l'alumnat de 1r d'ESO va assistir a una xerrada d'una investigadora de l'IRTA (Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries), dins del programa #100tífiques.

“Una experiència realment especial i motivadora per a l'alumnat de 4t d'ESO en què vam poder acompanyar l'alumnat més petit de l'institut durant tota la gimcana, explicant-los les proves i ajudant-los a superar-les.”

Aquest dia, però, tot l'alumnat vam rebre, també, un encàrrec molt especial: investigar i proposar noms de científiques per als laboratoris de l'institut. Noms de dones científiques dels àmbits de la física, química, biologia i geologia que van contribuir al progrés de la ciència i a millorar el nostre món, lluitant contra els estereotips de gènere i que van trencar barreres per poder desenvolupar la carrera professional que desitjaven.

Amb totes les propostes vam fer una votació, i a partir d'ara el laboratori de química serà el Laboratori Marie Curie; el de física, el Laboratori Jocelyn Bell; el de biologia, el Laboratori Margarita Salas, i el de geologia, el Laboratori Marie Tharp.

© Reaccions químiques espectaculars.

© Què hi veus?

© Planetari digital.

© La màgia de la física.

© Xerrada física de partícules.

Voleu saber qui és la Violeta?

Els infants de primer de primària hem adoptat un coala. La desforestació posa en perill l'hàbitat d'aquest animal

Aquest curs, la classe de primer de primària de FEDAC Castellar són els Coales. Hem après moltes coses interessants d'aquest preciós mamífer, com per exemple que viuen a Austràlia. Són herbívors, ja que mengen fulles d'eucaliptus i viuen enfilats a aquests arbres gràcies a les seves afilades urpes. Gairebé no toquen el terra, perquè tenen massa perills, i dormen molt! Són animals nocturns, de manera que durant el dia estan endormiscats i només s'activen 4 hores de la nit. Els coales són marsupials, això vol dir que neixen quan són molt petits i la mare porta les cries a la bossa i després a sobre l'esquena, fins que poden valdre's per si mateixos.

Aquests últims anys, els coales estan en perill d'extinció per la desaparició dels eucaliptus, sigui per la tala d'arbres o pels grans incendis produïts al país. Nosaltres volíem trobar la manera de posar el nostre granet de sorra i ajudar a aquests animals, de manera que ens vam proposar adoptar un coala enviant diners a la fundació AKF (Australian Koala Foundation). Aquesta organització té com a objectiu principal la conservació a llarg termini i l'administració eficaç del coala en estat salvatge a Austràlia. Mirant les fotografies de coales que hi ha a la seva pàgina web, ens vam enamorar de la Violeta, un petit coala de deu mesos a qui li encanta que li rasquin la panxa. Per poder-la adoptar i ajudar la Violeta, necessitàvem enviar uns diners a Austràlia i, per tant, havíem de pensar com aconseguir-los. Després d'una pluja d'idees vam decidir fer entre totes un treball manual: fer un coala utilitzant rotllos de paper de vàter i cartolina. Tot seguit ens vam organitzar per vendre aquests petits coales a les sortides de l'escola. Explicàvem a totes aquelles persones interessades que la tala massiva d'arbres i els greus incendis estaven deixant als coales sense lloc per viure, i per això estan en perill d'extinció. També els dèiem que teníem la intenció d'adoptar un coala, enviant diners per poder ajudar a la seva alimentació i cures, i per això veníem aquella manualitat. Després de molta il·lusió i esforços, i amb l'ajuda de totes aquelles persones que van participar, vam reunir els diners necessaris per enviar a Austràlia i adoptar, per fi, la Violeta! Des d'Austràlia ens escriuen i ens diuen com està la Violeta, ens envien fotos i alguns adhesius de regal. Hem gaudit molt aprenent dels coales i estem molt felices d'haver pogut ajudar la Violeta.

Els coales són uns animals molt interessants que viuen a Austràlia.

Viuen als boscos d'eucaliptus i gairebé no toquen el terra, ja que tenen massa depredadors.

© Descubrim on és Austràlia.

© Comencem la nostra manualitat.

© Els coales que vendrem amb la nostra mascota: la Fulla i la Coalita.

© Els nens i nenes de la classe dels Coales.

© Què sé dels coales i què en volem saber.

© Aprenem coses dels coales.

© Retallem la nostra manualitat.

© Utilitzem silicona per acabar la nostra manualitat.

Projecte Hort al Núvol

© Connexions.

Hort al Núvol és un projecte STEAM que integra coneixements i habilitats relacionades amb el procés científic, l'anàlisi de dades i la programació en blocs.

Aquesta implementació està basada en un projecte de la plataforma Make&Learn i permet monitorar un hort, a més de dissenyar un experiment per validar una hipòtesi inicial relacionada amb el creixement i el reg de les plantes.

El dispositiu dissenyat està basat en la placa micro:bit, i envia a la plataforma ThingSpeak les dades de temperatura, intensitat de llum i humitat de l'hort, per tal que el grup analitzi i interpreti les dades recollides i pugui extreure conclusions, com ara, si el creixement de les plantes té relació amb les dades analitzades. És a dir, si el creixement depèn de la humitat de la terra o si el temps d'assecatge de la terra té relació amb la temperatura de l'ambient.

El projecte s'estructura en 6 fases:

- Fase 1. Programació del dispositiu

En aquesta fase del projecte es treballen dos entorns diferents i necessaris per al desenvolupament del projecte: ThingSpeak i MakeCode. ThingSpeak ens permet afegir, visualitzar i analitzar fluxos de dades. D'altra banda, MakeCode ens ofereix l'oportunitat de programar en blocs la placa micro:bit, desenvolupant un programa perquè el dispositiu sigui capaç d'executar diferents tasques.

Aquest dispositiu fa una funció doble, d'una banda, envia constantment a la plataforma ThingSpeak dades de la temperatura ambiental, intensitat de llum i humitat de la terra, i, d'altra banda, rega automàticament quan detecta que la terra té una humitat baixa.

- Fase 2. Muntatge de l'estructura

En aquesta segona fase, com que el dispositiu està format per diferents components, s'ha muntat una estructura robusta on col·locar adequadament tres tests.

Per muntar-lo hem utilitzat 5 DM per les parts posterior, inferior, frontal, lateral i superior de l'estructura, 18 separadors de niló 3 mm, 18 caragols M3 de 12 mm, 18 femelles M3, un recipient de plàstic per posar l'aigua que utilitzarà la bomba per regar les plantes i tres tests on deixar les llavors amb terra.

- Fase 3. Disseny de l'experiment

Cada grup de treball dissenya el seu experiment científic. Primer cal que plantegin diferents preguntes relacionades amb el creixement o el reg d'un hort i que aquestes es puguin estudiar mitjançant el dispositiu que disposa cada grup de treball. Després fan recerca per tal de trobar teories o estudis vinculats a les seves preguntes. Fet aquest estudi previ, poden redactar la seva hipòtesi d'estudi pel projecte i dissenyar un experiment per validar o refutar la hipòtesi.

- Fase 4. Anàlisi de dades

En aquesta fase, els grups fan el seu experiment i recullen totes les dades que necessiten, les endrecen correctament, generen gràfics si ho creuen interessant i finalment les analitzen detingudament per tal de comprovar si les dades són adequades i si validen o no la hipòtesi plantejada.

- Fase 5. Reflexió i conclusions

Els grups creen un informe on extreuen conclusions a partir dels resultats de l'experiment envers la hipòtesi d'estudi. El fet de reflexionar sobre l'experiment i ordenar tota l'experiència en aquest document de treball els serveix per poder exposar posteriorment el treball fet.

- Fase 6. Comunicació

Per acabar, els grups elaboren un pòster científic on es resumeix la tasca i els resultats de l'experiment del projecte Hort al Núvol.

© Experiment.

© Muntatge.

© Programant.

Els filmets del Puig

Un festival escolar de curtmetratges per fer llengua a través de l'audiovisual

Els Filmets del Puig - Festival de Curtmetratges de l'INS Puig de la Creu està organitzat pels departaments de llengua catalana i llengües clàssiques. El seu objectiu és promoure la creativitat i l'interès pel llenguatge cinematogràfic i la seva relació amb la literatura. L'activitat es treballa des de les matèries de català, cultura clàssica i llatí. Aquest curs és el segon any que s'organitza i hi participen tots els nivells de l'ESO i del batxillerat. Consisteix a filmar un curtmetratge sobre algun dels temes proposats. Els estudiants el podem presentar al concurs de Sant Jordi, que és quan es projecten els finalistes de cada nivell i s'entreguen els premis. El curs passat teníem un total de tres històries per versionar a la nostra manera i nosaltres escollíem la que volíem (Orfeu i Eurídice, Eco i Narcís i el rei Mides). Aquest any, els alumnes de cultura clàssica havien d'incloure-hi algun aspecte sobre la mitologia grega o bé fer una versió personal de la Lisístrata o de les Heroides. També podien ser adaptacions de diferents motius argumentals, com la ciència-ficció, el misteri, el terror, una història d'amor, etc. i inventar-ne la història sencera. Al principi va costar una mica, perquè ens sortien idees "absurdes" o "tontes", però a partir d'aquí, a poc a poc, la història es va fent sola. Així doncs, el que pensaves que en un principi se't faria una muntanya infinita queda reflectit en un guió.

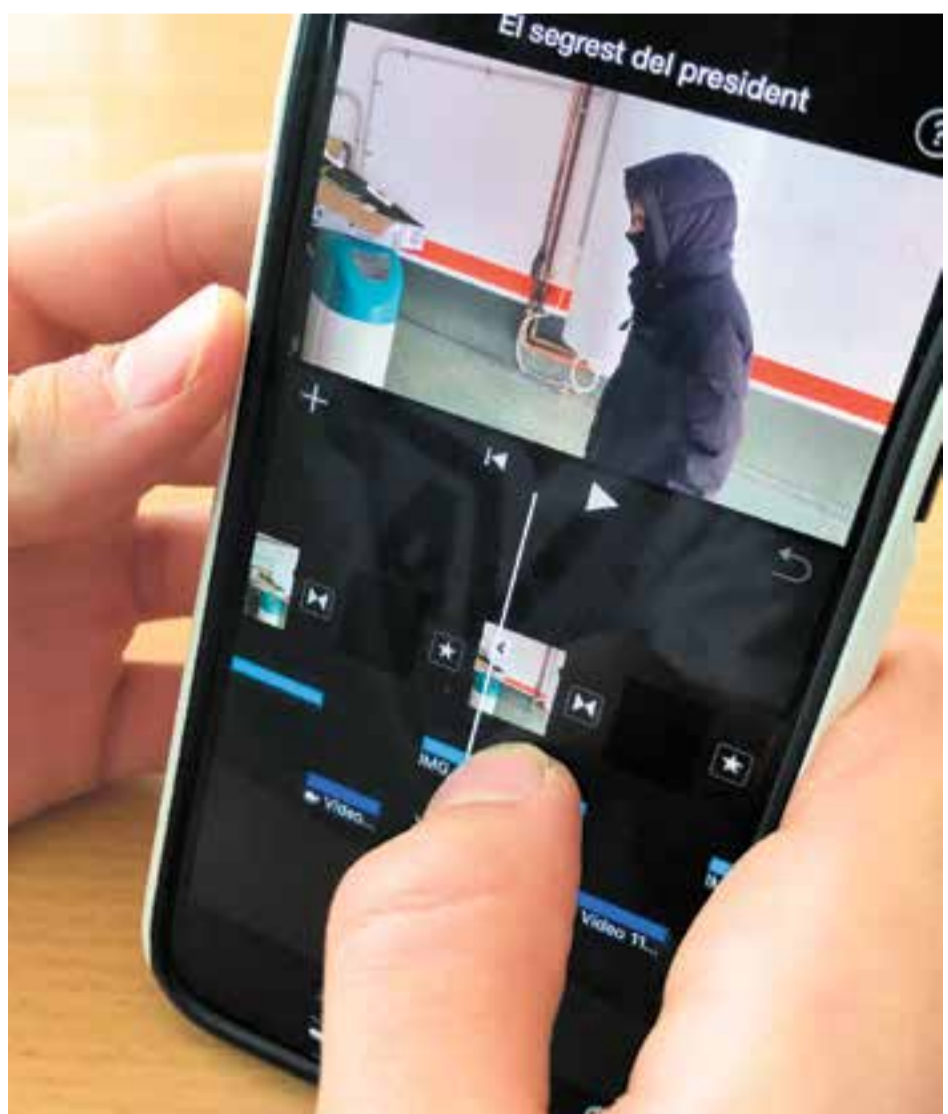
Tot i que pugui semblar tediós, podem assegurar que és un treball en el qual hem rigut molt i hem gaudit mentre escrivíem el guió, mentre pensàvem tot el que s'havia de fer durant la gravació. A més, hem après plans cinematogràfics, angulacions, què són les escenes de presentació dels diferents personatges i com hem fer el muntatge perquè les escenes tinguin un sentit. Enmig dels processos sempre et trobes amb algun contratemps que desquadra la planificació que teníem, però sempre hem pogut solucionar-ho i presentar-ho a temps. Procurem repartir la feina proporcionalment: qui té més facilitat escrivint es dedica a plasmar totes les idees del grup i donar-li forma de guió; aquell que és més hàbil per a l'edició s'encarrega d'editar el vídeo, i a qui li agrada més (o li fa menys vergonya) actuar es queda amb el paper principal. Pensar la història, el vestuari, els llocs on gravarem... Acabem gaudint-ho i rient molt.

Personalment, creiem que fer aquest projecte és una bona idea per fomentar la creativitat. No només ens permet fer ús de la nostra imaginació, sinó que també aprenem a treballar en equip, que és fonamental, i a plasmar i executar, tant visualment com en el paper, les idees que se'ns acudeixen. Abarca moltes àrees de coneixement: no només la llengua, també una banda molt més artística. La nostra experiència, tant d'aquest any i del passat, ha estat força bona.

Pensem que és un projecte molt enriquidor per a l'alumnat i, segons el nostre punt de vista, considerem que s'hauria de continuar fent. En l'educació obligatòria actual no se'ns ensenya res o gairebé res sobre el cinema i d'aquesta iniciativa, a més de ser entretinguda, els alumnes en traiem profit i descobrim una branca artística que pot generar-nos interès i donar-nos opcions de cara al futur.

© Alumnes de 4t de l'ESO gravant el seu curtmetratge.

© L'edició dels curtmetratges es fa, majoritàriament, a través d'aplicacions mòbils d'edició de vídeo.

La salut mental i el benestar emocional

Un dels 17 objectius de desenvolupament sostenible, els denominats ODS (per cert cada dia tenim més sigles que ens acaben desquadrant, una mica, el nostre cervell), parla de la salut mental i del benestar emocional, i sobre aquest ampli tema volem, des de Les Teixidores, fer palès que aquesta és una qüestió que planeja sobre tothom, persones amb problemes diaris que s'incrementen i es fan una muntanya quan ets més jove i no saps com entomar els cops que et dona la vida, però que també afecten, i de forma fefaent, les persones adultes que, com les més joves, veient que el món ens obre un forat sota el peus, una negror que ens engoleix. Per aconseguir gaudir d'aquesta tan desitjada bona salut mental, és necessari ser conscient de les pròpies capacitats, perquè en ser-ho podem prendre consciència de les nostres limitacions i de les nostres possibilitats. Necessitem un equilibri emocional, cognitiu i conductual que ens ajudi a desenvolupar-nos en una societat cada vegada més exigent. Pensem que es calcula que 1 de cada 4 persones tindrà un problema d'aquestes característiques al llarg de la seva vida. Això significa que segurament tindrem al nostre

voltant alguna persona que està patint una situació complicada i que pugui necessitar un suport més específic. Si ens fixem en les dades, aquesta és una circumstància de la qual parlem poc, ja sigui per por, per vergonya, perquè sempre ha estat un tabú o simplement per desconeixença, però s'evidencia que no podem amagar el cap sota l'ala i fer com si no passés res.

No és gens fàcil establir una relació oberta amb persones que travessen aquest mar fosc i que no troben una taula salvavides, i això provoca, en ocasions, enfrontaments no desitjables que el que fan és minvar, encara més, l'autoestima d'algunes d'elles. En moltes ocasions la societat marca uns estereotips que l'únic que fan és agreujar la desinformació. Necessitem cada vegada més comprensió, acompanyament, i, per descomptat, poder entendre i no jutjar (cosa que fem massa sovint) tot aquell col·lectiu que està a la recerca d'un lloc en aquest camí vital.

La immensa majoria de nosaltres no som experts ni expertes, però sí que tenim ulls i sensibilitat per veure i mirar més enllà i intentar no quedar-nos en la primera capa, perquè en moltes ocasions s'ha de donar LA VEU D'ALERTA.

LES GARBERES
INSTITUT DE JARDINERIA I AGRICULTURA

B-124 / #22 / MAIG 2023

Institut de Jardineria i Agricultura Les Garberes

Amar Baali, Youssef Brozi, Adrian Canals, Mahammadou Dem, Bryan Garrés, Álex Hernández, Salah Eddine Maisse, Mohamed Nakhal, Maria Ramos, Aitana Salazar, Yassin Sataa, Joan Vera i Alba Zarza

Construcció d'un compostador

Durant el segon trimestre hem transformat una part del solar de l'institut amb la instal·lació d'un compostador

Al Institut de Jardineria i Agricultura Les Garberes de Castellar del Vallès s'imparteixen diferents cicles formatius de la família agrària, juntament amb el PFI (programa de formació i inserció). El nostre PFI correspon al d'auxiliar de vivers i jardins, i va destinat a joves de 16 a 21 anys que no han finalitzat els estudis de l'ESO.

Com a grup de PFI, al llarg del curs hem anat fent diferents activitats i col·laboracions de diferents tipus per al nostre desenvolupament professional. El primer trimestre vam col·laborar amb l'Escola Emili Carles-Tolrà per arreglar-ne el pati: les tasques que vam fer en aquesta escola van ser construcció d'un pastis perquè els infants juguin al pati, també vam arreglar la zona dels bancals i per finalitzar vam fer una plantada conjunta amb alguns grups d'infantil i primària. Més endavant també vam anar a l'Ajuntament de Castellar del Vallès a donar un cop de mà amb la decoració de Nadal, i també vam anar al Centre de Serveis a fer diferents tasques de manteniment, com desbrossar i fer una neteja general del jardí.

Per a aquest segon trimestre se'ns va plantejar un nou repte: la construcció d'un compostador a l'institut. Al principi la zona de la finca on vam construir el compostador estava plena de canyes, herbes i amb el terreny desnivellat. Vam pensar que seria molt complicat i tindríem resultats molt diferents, també ens feia mica de por perquè no sabíem com ens sortiria. En canvi ens hem acabat sorprenent del resultat, ja que ha quedat molt millor del que esperàvem.

Per fer-ho, a grans trets els passos han estat els següents: primer vam netejar, anivellar i aplanar l'àrea de treball, seguidament vam fer els forats i alhora uns altres alumnes feien la preparació dels fonaments. Després vam col·locar l'armadura dels fonaments, vam preparar el formigó i vam formigonar-los. Finalment vam fer la instal·lació dels pilars i llistons i els acabaments necessaris.

De tot l'anterior podem concloure que ha estat un projecte engrescador i que ho hem fet tot des de zero, fins al final, nosaltres mateixos/es.

En aquest projecte hem après a treballar en grup, mitjançant caps de colla i també de forma individual, també hem après a actuar davant d'alguns conflictes que se'ns anaven presentant. Per finalitzar, ens hem adonat que encara que no saben fer una cosa, amb l'esforç de tot el grup podem arribar a aconseguir el que ens proposem.

© Col·locació de pilars.

© Preparació dels fonaments armats.

© Col·locació de cabirons (listerons).

© Neteja de l'àrea de treball.

INS Castellar
Alumnat de 4t d'ESO

Amin Sheikh

Amin Sheikh was born in Bombay, also known as Mumbai, India. It is a huge city with almost 15,000 inhabitants. But the lives of these people are very different from ours.

Amin's parents didn't know each other when they got married. This is how he started his speech last April 11th in front of the 4th ESO students of INS Castellar.

He is calm and peaceful although his words are striking. He explains how he had to run away from home when he was just 5 years old. He was abused, beaten, and left with no protection against mafias, hunger, and danger.

Students were appalled by his situation. How could these things happen in our world? Amin turned all the pain into something great: a book. *Life is Life. I am because of You*. His book has inspired so many people and helped him build his dream, a library café in Bombay, where children receive free meals, protection and a career opportunity.

How could you escape from all the misery and pain and create something so important? I believe in real angels. There are some good people around us, people who help us. I received help from amazing people.

Why did you decide to help your mother after all she had done to you? Violence can be a vicious circle. It is one's duty to stop this circle. Because I could help her, she became a better person. We all need help.

Why did you prefer going to India again, rather than traveling around the world as you dreamt about?

How can I be on my own, with my egoism when it was thanks to other people that I could do so many things? Anyone can help others and change the world. Other people did that for me and now it's my turn. Any of you can change the world, you just need to believe and want to do it.

Allà on qualsevol persona veu desesperació i un pou sense sortida, ell ha aconseguit trobar llum i esperança. L'obertura del cafè Bombay to Barcelona ha ajudat molts infants a sortir de la misèria i a tenir una educació que els ha permès arribar a assolir fites tan importants com dissenyar un vestit per a la reina Isabel II, o esdevenir infermera per a Metges Sense Fronteres, com ha passat amb la seva germana.

